

slaget kræver med Hensyn til Kurator. Forslaget er oprindeligt fremkommet fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds (Steenstrup), og jeg antager derfor, at han nærmere vil motivere det. Min Mening med at tiltræde Forslaget er, at det forekommer mig at være i sin Orden, at Inkassator, der i en vis Henseende beklæder den samme Funktion som Kurator, har de samme Egenskaber som denne. Hidtil har der ikke i Boer været væsentlige Afvigelser imellem Begrebet „Inkassator“ og Begrebet „Kurator“, idet Inkassatorerne i Boet, naar der har været Kurator deri, altid have været henlagte under ham. — Dernæst har jeg alene stillet et Forslag til § 91, hvilket angaar Proklama. Allerede under 1ste Behandling af Lovforslaget udtalte jeg, at det var et Tilbagefaldt, Lovforslaget gjorde, naar det bestemte, at Proklama ikke blev givet præklusivt eller med udelukkende Virkning. Det har været en staaende Regel i vor Lovgivning, at Fordringshavere, der ikke meldte sig for Proklamaets Udlob, derved havde tabt deres Ret til at faae Betaling; men nu gaar man ud paa at indføre en helt anden Regel, nemlig den, at Fordringshavere kunne vedblive at melde sig lige indtil Boets Slutning, uagtet der er blevet udfærdiget Proklama, og der er ikke lagt anden Tvang paa disse ssendrægtige Anmeldelser, end at den paagældende Fordringshaver skal betale de Skiftesamlinger, som derved foranlediges. Denne Tvang er imidlertid at agte for Intet; thi Betalingen for Skiftesamlinger er kun Betaling for Beksjendtgjørelserne derom i Aviserne, hvilken for en Beksjendtgjørelse i Berlingske Tidende er 2 Mk. 10 ø. Mere skal der altsaa ikke gives for at komme for sent, og den ssendrægtige Fordringshaver kommer ikke til at erstatte de øvrige Fordringshavere, der melde sig i tilbørlig Tid, deres Udgifter ved at møde i disse ssendrægtige Skiftesamlinger. Det er dog tydeligt, at enhver Kreditor maa være belavet paa at møde ogsaa for de sildre anmeldte Fordringer, og saaledes vil denne Bestemmelse kun medføre den praktiske Besværlighed, at der vil blive afholdt flere Møder end hidtil, uden at de Fordringshavere, der have meldt sig, medens Proklamaet løb, faae nogen Erstatning for deres

forøgede Uleilighed. Det forekommer mig ikke, at man skylder de ssendrægtige Fordringshavere saa megen Opmærksomhed, men dette er ikke nok. Den Reaet, man her vil indføre, kalder jeg et Tilbagefaldt, thi i 1858, da vi fik den sidste Fallittlov, blev der indført en særdeles gavnlige Bestemmelse, som i høi Grad har fremmet de særdeles indvillede Boers Behandling, nemlig den, at der 4 Uger efter, at Proklamaet var udløbet, skulde fremlægges den saakaldte Konkursliste, og Indsigelser i Boet vare da indskrænkede til at kunne indgives i andre 4 Uger, saaledes at Indsigelserne altsaa 8 Uger efter Proklamaets Udlob skulde være fremsatte imellem Fordringshaverne indbyrdes. Jeg kan sige af Erfaring og efter den Sammenligning, jeg har anstillet imellem Forholdene før og efter 1858, at denne Bestemmelse har fremmet Boernes Behandling særdeles meget; men nu vil man forlade denne Bestemmelse og lade det staa hen, hvorvidt der vil opkomme Strid i Anledning af disse ssendrægtige Fordringer; men er der først Proces i et Bo, maa man afvente Processens Udfald, forinden man kan slutte Boet. Jeg tror derfor, at det er en væsentlig Feil ved dette Lovforslag, at Proklama ikke tillægges udelukkende Virkning, eller at det berøves den hidtil gjældende præklusive Virkning. Jeg har i mit Forslag søgt at lempe mig efter Lovforslaget; idet jeg har foreslaet, at den Fordringshaver, som for Skifteretten godtgjør, at han af en eller anden Grund var nødt til at komme for sent, kan faae Skifterettens Kjendelse for, at hans Fordring alligevel kan tages til Følge i Boet; men han maa møde inden 6 Maaneder efter Konkursens Begyndelse; det forekommer mig, at 6 Maaneder fra Fallitens Begyndelse maa være rum Tid nok til at melde sig. — Dernæst har jeg med tvende andre Medlemmer af Udvalget stillet et Forslag til § 101. Ved det paagældende Kapitel er der indført en hel ny Tingenes Orden, nemlig Tvangsafford, og det kan vist være meget rigtigt, at der indføres Regler derom; men ved Tvangsafford vil man komme til at berøve Andre Noget af deres Eiendom, thi en Tvangsafford kan ikke gennemføres, uden at man tvinger nogle af Kre-